

(அக்டோபர் 1, 1907 இல் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரையை மறுபடியும் இங்கே வெளியிடுகிறோம்)

அறுவடை கிபி 1874இல் ஆரம்பித்து கிபி 1914 இல் வரும் உலகளாவிய உபத்திரவத்தில் தற்கால சகல ஸ்தாபனங்களும் கவிழ்க்கப்பட்டு, மகிமையின் ராஜா மற்றும் சபையாகிய அவரது மணவாட்டியும் சேர்ந்த நீதியான ஆளுகை நடக்கும் என்று விடியல் பாடங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காலக்கணக்கு முற்றிலும் உறுதியானது என்பதை நம்பலாமா என்று ஒரு அருமையான சகோதரர் கேட்கிறார்.

எங்களது கணக்கீடு தவறே இல்லாதது என்றோ அது அறிவுப்பூர்வமானது, மறுக்க முடியாத ரூபகாரங்களையும் உண்மைகளையும் அறிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது (Tower) என்றோ விடியல் (Dawn) மற்றும் கோபுரத்தில் (Ivory) வாய் மூலமாகவோ, கடிதம் மூலமாகவோ நாங்கள் சொன்னதேயில்லை என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் விசுவாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று எப்பொழுதும் கூறுகிறோம். நாங்கள் முடிந்தவரை தெளிவான ரூபகாரங்களை வைத்து அதிலிருந்து விசுவாசத்தை இழுத்து முடிக்கிறோம். மற்றவர்களை அவர்களது இருதயங்களும் மூளைகளும் ஆமோதிக்கிற அளவுக்கு முடிந்த அளவுக்கோ அல்லது கொஞ்சமாகவோ ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அழைக்கிறோம்.

அநேகர் இந்த ரூபகாரங்களை சோதித்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அதை ஆமோதிக்கவில்லை. இதை விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களை, தீர்க்கதரிசனத்திற்கு இணக்கமான முறையில் அல்ல, கிருபை மற்றும் சத்தியத்தின் வழியில் விசுவாசத்தினால் பெற்றிருப்பதாக தெரிகிறது. காணமுடியாதவர்களை நாங்கள் கண்டிக்கவில்லை, ஆனால் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்தி விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கிறவர்களுடன் நாங்கள் களிகூருகிறோம். “உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினாலும் உங்கள் காதுகள் கேட்கிறதினாலும் அவைகள் பாக்கியமுள்ளவைகள்.”

நாங்கள் விடியல் (Dawn) மூலமாக வெளியிட்டிருக்கிற முடிவுகளை படித்திருக்கிற சிலர் பலமாக அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களே பொறுப்புடையவர் -களாக இருக்கிறார்கள். நாங்கள் அளித்திருக்கிற வேத வாக்கியங்கள், பிரயோகம், விளக்கங்கள் முதலியவற்றை தேவனுடைய பிள்ளைகள் கவனமுடன் படித்து தங்களது தீர்மானத்தை எடுக்கும்படி நாங்கள் வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம். எங்களது கருத்து தவறே இல்லாதது என்றோ, அதை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை திட்டவோ அல்லது அடிக்கவோ மாட்டோம் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். ஆனால் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற அனைவரையும் “சகோதரர்களாக” கருதுகிறோம்.

மாறாக, எங்கள் கருத்துக்கு முரண்பட்டு, எங்களை அடிக்கிறவர்களாகவும் எங்களை தீமையாக பேசுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறவர்களை, சுத்தியல்களுடனும் நாவுகளுடனும் நாங்கள் வரவேற்காததால், எங்கள் புரிந்து கொள்ளும் கண்களில் அவர்கள் காண்கிற பிழையை நீக்க நாடுகிறார்கள். எப்பொழுதும் தவறே இல்லாதவர்களாக தங்களை கூறிக்கொள்ளுகிற அவர்கள் எங்களது விமர்சகர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் கேட்கிறார்களோ இல்லையோ? “நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம், ஆகையால் பேசுகிறோம்” என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தையையும் உதாரணத்தையும் நாங்கள் தாழ்மையாக பின்பற்றி செல்கிறோம். இது கிறிஸ்துவின் ஆவிக்கு இசைவாக இருக்கவில்லையா? “அவனை தடுக்க வேண்டாம்,” “உனக்கென்ன, நீ என்னை பின்பற்றி வா” என்கிற கர்த்தரின் போதனைகளுக்கு இசைவாக இருக்கவில்லையா? (மாற்கு 9:39; யோவான் 21:22)

ஆனால் தங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சிறிய காரியத்துக்கு வருகின்றவர்களில் சிலர், முழு அறுவடை வேலையும், அவர்களது சிறிய அல்லது சிறு துணுக்குகள் சரி செய்யப்படும் வரை, தூக்கி எறியப்பட வேண்டும் அல்லது நிறுத்தப்படவாவது வேண்டும் என்று நினைக்கிறதாக தெரிகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் வெளியுரங்கமாக சிறிய குன்றிலிருந்து மலையை செய்கிறார்கள்; கர்த்தருடைய ஜனங்களிடையே தற்கால இயக்கம், அறுவடை வேலை அல்லது கர்த்தருடைய மேற்பார்வையில் நடக்கிறது என்பதையும் கர்த்தரே பொறுப்பு என்பதையும் மறந்து விடுகிறார்கள். கர்த்தருடைய கட்டளைகளின் எழுத்து அல்லது ஆவியை மீறாமல் தங்கள் சொந்த வழியில் அவர்களது சொந்த முடிவுக்கு நிறைவேற்ற நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

காலக்கணக்கை குறித்து அடிக்கடி கேள்விகள் வருவதால் வேதாகம பாடங்கள் தொகுதி II, பக்கம் 29இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடைசி பாராவை இங்கு கீழே கொடுக்கிறோம்.

“மனிதனின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து எவ்வளவு காலம் ஆகியிருக்கிறது என்ற கேள்வியைக் கேட்கும் ஆரம்பத்தில், இந்த தீர்க்கதரிசனங்களைக் கொடுத்து, இவைகளெல்லாம் கடைசி காலத்தில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியவைகள் என்று கூறிய தேவன், இந்த தீர்க்கதரிசனங்களை நாம் புரிந்து கொள்ளத் தேவையான குறிப்புகளை, அவருடைய வசனங்களில் கொடுத்திருக்கிறார் என்று நாம் முழுமையாக நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். இதை மேலோட்டமாகப் படித்து, இதன் உண்மைகளை மிகவும் சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று எதிர்பார்ப்பவர்களும், கிறிஸ்தவ கொள்கைகளின் மேல் நம்பிக்கை இல்லாமல் வாசிப்பவர்களும், பெரும் ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாவார்கள். தேவனிடம் பரிச்சயமாகி, அவரது சபாவ குணங்களை உணர்ந்து கொண்டவர்கள் மட்டும், குறிப்பிட்ட காலத்தில் திருப்தியுடன் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு அவருடைய காலங்களும் வேளைகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. “வேதவாக்கியங்கள் எல்லாம் தேவ மனுஷன் தேறினவனாயிருக்க அருளப்பட்டிருக்கிறது” என்ற நம்பகமான வார்த்தை 2 தீமோத்தேயு 3:16.17இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டு அல்ல, காணாமலே விசுவாசத்தினால் அவர்களுடைய பிதாவின் வழிகளிலே, அவர்கள் நடக்க வேண்டும் என்பதை இது நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. இப்படி தேவனுடைய வழியில் நடக்கத் தயாராய் இருப்பவர்களின் ஒவ்வொரு அடிச்சுவடும் உறுதியான விசுவாசத்தில் அமையும் பொருட்டு, தேவனின் வார்த்தைகள் இருக்குமென்று நாம் சுட்டிக்காட்டலாம்.”

புனித வார்த்தைகளிலும் (வேதாகமம்) புனிதமற்ற சரித்திரத்திலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள “காலக்கணக்குகளின் இணைப்பு துண்டிக்கப்படும் ஒன்று மேல் ஒன்று அமைந்தும் சிக்கலாகவும் ஆகி அவைகளிலிருந்து சரியான முடிவுக்கு வராதபடி குழப்பமாக இருக்கிறது. புதிய ஏற்பாடு இந்த குறையை நீக்காமல் இருந்தால், இதை வைத்துக்கொண்டு முன்னால் மற்ற பகுதிகளை நாம் சரியாக முடிவு செய்தது போல் இந்த காலப்பகுதியை சரியாக முடிவு செய்திருக்க முடியாது” என்பதை அதே அதிகாரத்தில் தொடர்ந்து குறிப்பிடுகிறோம். (பக்கம் 40 முதல் பாரா) இப்படியாக காலக்கணக்கானது உண்மையான புள்ளி விவரங்களின் மேல் கட்டப்படாமல் விசுவாசத்தின் மூலமே பெறப்படுகிறது என்று நிரூபிக்க நாடுகிறோம். ஆகையால் தொகுதி IIஐ மறுபடியும்

முழுவதுமாக படிக்குமாறு உங்களை வலியுறுத்துகிறோம். இந்த யோசனைகள் மூலம் சிலர் நமது காலக்கணக்கில் நம்பிக்கை குறைந்தாலும், அநேகர் அவர்களது விசுவாசத்தில் அதிகமாக பலப்படுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

காலக்கணக்கின் பலவீனமான புள்ளி விவரங்கள் பலவிதமான தீர்க்கத்தரிசனங்கள் மூலமாக ஆதரவு அளிக்கப்படுகிறது என்பதை நாங்கள் உங்களுக்கு நினைவு படுத்துகிறோம். அது குறிப்பிடத்தகுந்த விதத்தில் ஒன்றோடொன்று இணைந்து காலக்கணக்கை பற்றிய அறிவு சரியானது என்று விசுவாசிக்கும்படி செய்கிறது. ஒரு வருட மாற்றம் கூட இணையானவைகளின் அழகை நீக்கிப்போடும். ஏனெனில் தீர்க்கத்தரிசனங்களில் சில கீழவிலிருந்து அளவிடுகிறது. சில கீழிலிருந்து அளவிடுகிறது. சில இரண்டிலிருந்தும் அளவிடுகிறது. இந்த தீர்க்கத்தரிசனங்கள் "ஏற்ற காலத்தில்" புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்காக தேவன் தீர்மானித்திருந்தார். அவைகளை இப்போது புரிந்து கொள்கிறோம் என்று நாம் நம்புகிறோம். இந்த காலக்கணக்கு மூலமாக அவை நம்மிடம் பேசுகின்றன. அதன் காரணமாக அவை காலக்கணக்கை முத்திரையிட்டிருக்கவில்லையா? விசுவாசத்திற்காக அதை செய்கின்றன. வேறு எதற்காகவும் அல்ல.

நமது கர்த்தர் அறிவிக்கிறதாவது: "ஞானவான்களோ உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள்." மேலும் நாம் அறிந்து கொள்ளும்படியாக "விழித்திருங்கள்" என்று நமக்கு கூறுகிறார். (விசுவாசத்தினால் பெறுகிற மற்றும் பெறக்கூடிய) நம்மை காலக்கணக்குதான் நம்ப வைக்கிறது. அதாவது முதல் சத்தம் 1844லும் "இதோ மணவாளன்" என்கிற இரண்டாவது சத்தம் 1874லும் கேட்கப்பட்டது என்று இப்பொழுது நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிற புத்து கன்னிகைகளின் உவமை நம்மை நம்ப வைக்கிறது. "சகோதரரே, அந்த நாள் திருடனைப் போல உங்களை பிடித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்தகாரத்தில் இருக்கிறவர்கள் அல்லவே" என்கிற அப்போஸ்தலர் மூலமாக கொடுக்கப்பட்ட கர்த்தரின் வாக்குத்தத்தத்திற்கு இசைவாக நம்மை விழிக்க செய்து நமது தீவட்டிகளை ஆயத்தப்படுத்தச் செய்தது இந்த காலக்கணக்குதானே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

நமது காலக்கணக்கு நம்பத்தகுந்ததாக இல்லாதிருந்ததால், நாம் எங்கே இருக்கிறோம், காலை எப்பொழுது வரும் என்பது குறித்து ஒரு எண்ணத்தையே நாம் பெற்றிருக்க மாட்டோம். நாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி (தொகுதி II பக்கம் 43) பிஷ்ப் யுஷ்ஷரின் காலக்கணக்கு ஆறாயிரம் வருட முடிவை இன்னும் நூறு வருடங்கள் தள்ளிப்போட்டு நாம் இதுவரை பார்த்து அனுபவித்த தீர்க்கத்தரிசன பிரயோகத்தின் பலனை அழிக்கிறது. நாம் பயன்படுத்துகிற காலக்கணக்கு வேதாகம காலக்கணக்காகும். இது தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரியது, அதை அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்கள். உண்மையை சொல்லவேண்டும் என்றால், நமது காலத்திற்கு முன்னரே, நாம் காண்பித்திருக்கிற முறையில் அட்வன்டீஸ் (இரண்டாம் வருகை) சபையார் பல்வேறு தீர்க்கத்தரிசனங்களை வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மேலும் நமக்கு மிகவும் புதியதாகவும் வேறுபட்டதாகவும் காணப்படுகிற தேர்ந்தெடுத்தல், இலவச கிருபை, மறு சீரமைப்பு, நீதிப்படுத்துதல், பரிசுத்தமாக்குதல், மகிமைப்படுத்துதல், உயிர்த்தெழுதல் போன்ற பல்வேறு போதனைகள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே ஏதோ ஒரு முறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மீண்டும் கட்டுதல், சரி கட்டுதல், உகந்ததாக்குதல் போன்றவைகளைக் காட்டிலும் நமது தாழ்மையான திறமையை ஆரம்ப வேளையில் பயன்படுத்துவதையே கர்த்தர் விரும்புவார். இப்பொழுது இசை வருகின்ற கர்த்தருடைய வார்த்தையாகிய பெரிய வீணையின் நரம்பு சுருதி கூட்டப்படவில்லை. ஒரு சபை பிரிவு ஒரு நரம்பை மீட்டுகிறது. இன்னொரு சபை, தெரிந்தெடுத்தல், இலவச கிருபை, ஞானஸ்நானம், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை, காலத்தீர்க்கத்தரிசனங்கள் முதலிய நரம்புகளை மீட்டுகிறார்கள். அவர்கள் சொந்த நரம்பை மீட்டுகிறார்கள். அதில் முரண்பாட்டினால் வெறுப்படைந்து அதிலிருந்து விலகும் வரை இசைத்தார்கள். பிறகு கர்த்தரின் மகா விசுவாசமுள்ள பின்னடியார்களுக்காக பழைய வீணையை சரி பண்ண அவரது நேரம் வந்தது. வீணையை மீண்டும் சுருதி மீட்டவோ அல்லது அவரது "சகோதரர்களது" கவனத்தை இழுக்கவோ, நம்மில் யாரையாவது எந்த அளவுக்கு மகா ஆண்டவர் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், அதிலிருந்து சர்வ வல்லவரின் மகிமையில் காதுக்கீனிய மெல்லிசையுடன் அவரது சலுகையை அனுபவித்து பயன்படுத்துவதால் அவரை போற்றுவோமாக.

கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்த சரியான நேரத்தில் அவர் கதவை தட்டியவுடனே தயாராயிருந்து கதவை சீக்கிரத்தில் திறக்கிறவர்களுக்கு அவர், "நான் அவர்களிடத்தில் பிரவேசித்து, அவர்களோடே போஜனம் பண்ணுவேன்" என்று அறிவித்தபடி, "அவர் அரைக்கட்டிக்கொண்டு, சமீபமாய் வந்து அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வார்" (லூக்கா 12:37) என்கிற சரியான நேரத்தில் இந்த இசைவுக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம் என்கிற உண்மை, நமது காலக்கணக்கின்படி கால தீர்க்கத்தரிசனங்களை சரியானபடி புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு ரூபகரமாக இருக்கிறது. அவரது சபையின் இந்த மகா ஊழியக்காரருக்கு தற்கால சத்தியத்தின் இசைவான வெளிச்சத்திற்காக நாம் ஸ்தோத்தரிசனங்களை செலுத்துவோமாக. காலக்கணக்கு மூலமாக வந்திருக்கிற இந்த வெளிச்சம் கூட அவருடையது என்பதை நாம் கவனிக்காமலிருக்கலாமா?

ஆனால் நமது எதிர்பார்க்குதலுக்கு தூரமாயிருக்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியை நாம் நினைப்போமாக. கிபி 1915 "தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்" அனைவரும் மறுரூபமடையாமலும், புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் மாம்ச இஸ்ரவேலர்கள் மறுசீரமைப்பு அடையாமலும் அமைதியாக கடந்து செல்லும் என்ற நினைக்கிறோம். (ரோமர் 11:12-15) பிறகு என்ன? நமது காலக்கணக்கு தவறு என்று அது நிரூபிக்கவில்லையா? ஆம், நிச்சயமாக! அது ஒரு பெரிய ஏமாற்றத்தை கொடுக்கவில்லையா? உண்மையிலேயே அது கொடுக்கும்! சரி பண்ண முடியாத சேதத்தை, இணையான யுகங்கள், இஸ்ரவேலின் இரட்டிப்பு, யூபிலி கணக்கீடு, தானியேலின் 2300 இராப்பகல் தீர்க்கத்தரிசனம், புறஜாதியாரின் காலம், 1260, 1290 மற்றும் 1335 நாட்களின் தீர்க்கத்தரிசனம் ஆகியவற்றிற்கு கொடுக்கும். இதில் கடைசியான நாள் (1335) அறுவடை காலத்தின் துவக்கம். ஆரம்பித்ததை குறிக்கிறது. "1335 நாள் மட்டும் காத்திருந்து சேருகிறவன் பாக்கியவான்!" இவைகளில் எதுவும் நீண்ட காலம் இருக்காது. அது எப்படிப்பட்ட ஒரு அடி! நமது வீணையின் நரம்புகளில் ஒன்று முற்றிலும் அறுந்துவிடும்!

எனினும், அன்புள்ள நண்பர்களே, நமது வீணையின் மற்ற நரம்புகள் அனைத்தும் சுருதி கூட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அது தான் பூமியில் வேறு தேவனுடைய பிள்ளைகளின் கூட்டமும் பெருமை பாராட்ட முடியாது. நாம் இன்னமும் பெரிய, மகா பெரிய தேவனை ஆராதிக்க முடியும். வேறு யாரையும் இவருடன் ஒப்பிட முடியாது. நாம் இன்னமும் அவரது இரட்சிப்பின் சிறப்பை, "எல்லாருக்குமான மீட்கும் பொருளை" கிறிஸ்துவில் நாம் காண வேண்டும். நாம் இன்னமும் "மறைக்கப்பட்டிருந்த இரகசியம்" "அவரது மரணத்தில்" நமது இரட்சகருடனான ஐக்கியம். "அவரது உயிர்த்தெழுதலில்" அவருடனான ஐக்கியம். "கனம், மகிமை, சாகாமை," "தெய்வீக சபாவம்" ஆகியவற்றின் அற்புதங்களை நாம் காண வேண்டும்.

ஆகையால் அன்புக்குரியவர்களே, நமது காலக்கணக்கு எல்லாம் தவறு என்று முடிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அதிலிருந்து நாம் எல்லா வழிகளிலும் அதிக அனுகூலங்கள் பெற்றிருக்கிறோம் என்று தீர்மானிக்கலாம். நமது மகிமையான நம்பிக்கைகளையும் கர்த்தருக்குள்ளான சந்தோஷங்களையும் அடைதல் நமது நண்பர்கள் பயப்படுவது போல சேதமடைந்தால் நாம் களிகூர்ந்து அதை “மலிவானதாக எண்ண வேண்டும்!” “கன்னிகைகளை” எழுப்புவதற்கு எக்காலத் தொனியை தவறான காலத்தில் அனுமதிப்பது அவசியம் என்று கர்த்தர் கண்டால், அவரது தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களால் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு “சகலமும்” நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது என்று நினைத்து அதை சந்தோஷமாக எடுத்துக்கொள்வோமாக. ஆனால் உவமையில் சொல்லப்பட்டபடி கன்னிகைகளின் இரண்டாவது எழுப்புதல் தவறானது அல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளுவோமாக! மணவாளன் வந்தார்! “புத்தியுள்ள கன்னிகைகள்” பின் தொடர தேவையான விசுவாசத்தை பெற்றிருந்தார்கள்; மற்றவர் உலக புத்திமான்களாக விசுவாசத்தில் குறைவுபட்டு, மணவாட்டி வகுப்பாருக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த உயர்ந்த கனத்தை இழந்தார்கள். எனினும் அவர்கள் பிற்பாடு “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாண விருந்தில்” மணவாட்டியின் தோழிகளாக கலந்துகொள்ள சலுகை பெற்றார்கள்.

தற்கால சத்தியத்தில் விஷம் கலந்த விசுவாசத்திற்கு சிறந்த மருந்து, வேதாகம பாடல்களின் தொகுதிகளை மறுபடியும் கவனத்துடன் பார்ப்பது ஆகும். அது தோல்வியடைந்தால், சிபாரிசு செய்ய வேறு எதுவும் இல்லை. இந்த வெளிச்சத்திற்குள் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு நிபந்தனைகள் இருந்தன. அந்த வெளிச்சத்தில் இருப்பதற்கு அந்த நிபந்தனைகள் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். ஆகையால், அந்த வெளிச்சத்தின் ஒரு பகுதி இருளைடைந்தால், நம்முடைய கேள்வி, “நான் எனது உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளாகிய சுயத்தை வெறுத்தல் மற்றும் சுய தியாகம் ஆகியவற்றின்படி வாழ்கிறேனா?” என்பதாகும். அதற்கான முரண்பாட்டை நாம் கண்டு பிடித்தால், நமது துன்பத்திற்கான உண்மையான இரகசியத்தை உடனே “கர்த்தரிடம் ஜெபத்தில் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.”

“கர்த்தரின் மகிமையின் பிரசன்னத்தை என் கண்களால் காணமுடிகிறது;
சேர்க்கப்பட்ட திராட்சப்பழங்களை அவரது கோபாக்கினை
என்னும் ஆலையில் மிதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்;
நமது ராஜா அதி சீக்கிரமாய் பட்டயத்தோடு அக்கினியின்
சுழல் காற்றிலே இறங்குகிறதை நான் காண்கிறேன்.
ராஜா பவனி வருகிறார்.
ஏழாம் எக்காளம் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது,
நமது ராஜா தோல்வியை அறியார்.
அவரது நியாயாசனத்திற்கு முன்னர் மனிதர்களின்
இருதயங்களை சலிப்பார்.
ஓ! என் ஆத்துமாவே, சலிக்கப்பட்டு அவரை வரவேற்க,
என் பாதங்களே மகிழ்ச்சியாயிரு;
நமது ராஜா பவனி வருகிறார்.”